

Poročilo o Jurčičevem memoriału 2012

- angleški esej

Letošnji 6. natečaj je potekal pod naslovom **'There's nothing wrong with today's teenager that 20 years won't cure'**. Na natečaj smo prejeli 91 esejev iz 14. srednjih šol po vsej Sloveniji.

Komisija je imela tokrat res težko nalogo, saj so bila prispela dela daleč od okvirov srednješolskega eseja. Prave male literarne mojstrovine so v marsičem izražale žanr, ki ga današnji najstniki tako dobro poznajo – tehnika flash-backa; paralelni svet; podzavest, ki bralcu nudi vpogled v sam miselni proces glavnega junaka in predvsem njegovo doživljanje sveta, ki mlademu človeku že od davne preteklosti predstavlja obdobje, polno trpljenja, nerazumevanja in grenkih razočaranj, naj prihajajo s strani staršev, učiteljev, šolskih svetovalcev, družine ali širše okolice.

Vendar pa ima večina del tudi nekaj skupnega – optimizem, ki preveva mladega človeka do meje, da verjame v prihodnost, v to, da ima neskončno moč, da spremeni svet okoli sebe in postane oseba, ki bo krojila svojo lastno usodo in posledično tudi svet okoli nas.

Nagrajenci

Tretja nagrada Jurčičevega memoriala:

Neža Trpin, Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

(mentorica prof. Simona Sašek)

Nežina junakinja, sedaj odrasla ženska, se spominja svojih mladih dni. Vsak od nas ima v življenju svojo vlogo in Annie, Nežin lik, se znajde v podobnih vlogah kot veliko današnjih najstnikov. Čez dan pridna punčka, do katere starši gojijo velika pričakovanja, da bo šla po očetovih stopinjah in postala zdravnica. Ker se znajde pod velikim pritiskom, ponoči uresničuje svoj drugi jaz. Skrivni pobegi na obrežje reke, kjer s prijatelji odkriva svet mamil in alkohola, reka pa jo s svojo melodijo vedno glasneje vabi v svoj objem... Dokler ni nekoč – skoraj – prepozno.

Kar je v Anninem svetu nespremenjiva stalnica sta narava in glasba. In ravno glasba je tista, ki nudi Annie energijo, da se osvobodi vpliva staršev ter ji nudi novo življenje in nov začetek. Postane terapevtka, ki s pomočjo glasbe pomaga mladim, ki so zabredli kot nekoč ona sama, najti pravo pot.

Druga nagrada Jurčičevega memoriala:

Sara Serdoz, Gimnazija Kranj

(mentor, prof. Will Tomford)

"Časi, v katerih živimo, so nenavadni," pravi večni Platon. Ni potrebe torej, meni Sara, za primerjave ali iskanje razlik. Čas je dejansko enak, le materializem postaja večji, neskončnejši. Poznamo ceno mnogih stvari, ne pa tudi njihove vrednosti. Poznamo pravila, a počnemo ravno nasprotno. *"We live in a society that is obsessed with material stuff, so the more you have, the better"*, pravi Sara. Je to razlog za Sarino trdno, neomajno odločitev, da ugovarja naslovu letošnjega natečaja. Ona ne potrebuje 20 let zdravljenja! Zakaj ne bi mladostni upornik ostal upornik, obdržal v sebi zagnanost in energijo mladosti – še več! Ohranil ideje in ideale, obdržal svojo enkratnost in neponovljivost.

Čudovit esej, briljantna miselna igra z naslovom, ki se potrdi v svojem nasprotju. Lep in bogat jezik, ki ga Sara izrabi za sredstvo sporočilnosti svoje odločitve – ostati unikat, izgubljen dragulj v najstniških letih in zažareti kot čudovit izbrušen diamant v zrelosti, ki nima kopije.

Prva nagrada Jurčičevega memoriala:

Sebastian Pepelnak, Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

(mentorica prof. Irena Mori)

Sebastian trdi, da je drama tisto, kar naredi naše življenje zanimivo – še več, vredno živeti. V tekoči in zgoščeni pripovedi, ki razkriva veččega pisca v tujem jeziku, razkriva bralcu zgodbo v prvi osebi. "Obtožujem", trdi, "obtožujem odrasle, ki z lahkoto ubijejo sanje mladega človeka". *"What do you want to be when you grow up?"* Kaj boš, ko boš velik? – velikanska past, ki jo odrasli nastavljajo mladim po vsem svetu. In ko mladenič, žarečih lic in iskrivih oči, poln pričakovanja in zaupanja v starost in preudarnost, spet in ponovno razkrije svoje srce – naleti na zid, na posmeh, prepričevanje. In spet padajo, padajo domine zaupanja.

Poskusi znova, z videzom, s spremembo v načinu življenja, z novo podobo – ostaja tam, kjer je bil. Nerazumljen, nepomemben. Nazadnje obmolkne. A sanje ostajajo! Mladost ne more NE BITI, mladost ne more NE OBSTAJATI! Zakaj? Ker verjame in upa.

Nasvidenje naslednje leto!

Maja Zajc Kalar, prof. & Mojca Saje Kušar, prof.